

libr. 3. συμποσιακῶν. Commendatur taciturnitas beati Laurentii, nolentis Ecclesie thesauros prodere impio Imperatori Decio. Papyrius prætectatus puer à matre minis adactus, ut quid in Senatu (prisci enim senatores Romani filios pueros in senatum admittebant, ut rebus gerendis à teneris assuescerent) actum esset, eloqueretur: quando quidem, inquit, tam importunè iustas, age dicam: Deliberatur, utrùm Reipubl. consultius sit, uxorem habere duos maritos, an verò maritum habere binas uxores. Mater persuasa aliis matronis rem communicat; fit concursus mulierum ad senatum, qui rem percontatus, prætectæ honorem Papyrio concedit: Scil. maluit Papyrius matrem ludere (qua in re vituperandus est) quàm arcana senatus prodere: (qua in re laudem promeruit.) Ab illa prætecta deinde ceu præmio taciturnitatis Prætectatus est dictus, Macrobius lib. 1. Saturnal. c. 6. Non igitur sine causa est dictum: τῆς σιγῆς ἀκίνδυνον γέρας; siquidem, ut Cato in distichis,

Virtutem primam esse puta compescere linguam:

Proximus ille Deo, qui scit ratione tacere.

Dignum est memoriâ quod Q. Curtius scriptum reliquit, Persas regum arcana incredibili fide celare, non metum, non spem elicere vocem, quâ occulta prodantur. Veteres reges disciplinam silentii vitæ periculo sanxisse, & linguam gravius fuisse castigatam, quàm ullum probrum: Joachimus Vadianus in descriptione Persiæ.

Hic quæstio obiter incidit: An κατὰ πάντας & semper vera sit regula: Qui tacet, consentire videtur? N. quia vera est non nisi in rebus jucundis & favorabilibus, falsa est in rebus damnosis.

2 Taciturnitati opponuntur in excessu Garrulitas, in defectu intempestivum silentium.

3 Garrulitas est, quâ quis in loquendo ad nimium, in tacendo ad parum deflectit.

S C H O L. Græcè dicitur ἀδόλεχρία, πολυλογία: Latine Loquacitas, aliàs Futilitas, Waschhaftigkeit / quum quæ taceri debent effutiuntur, quod vitium prohibetur Prov.

29. V. 20.